

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลเรือเสาะออก
อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
- บันทึกหลักการและเหตุผล	๑
- ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก	๒ - ๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือการปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์เพื่อการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ซึ่งครอบคลุมทั้งการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ประกอบกับสภาพสังคมปัจจุบันได้มีการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์บางประเภทอันก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ และอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนโดยส่วนรวมได้ อีกทั้งเพื่อเป็นการควบคุมกิจการเลี้ยงสัตว์ปึกให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะ ซึ่งจะสามารถป้องกันโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปึกได้ โดยที่มาตรา ๒๙ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น กำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้ องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออกจึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นมา เพื่อใช้บังคับในท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออกต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลไทยเจริญ โดยได้รับความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก และนายอำเภอหรือเสาะ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก นับตั้งแต่วันที่ติดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออกแล้ว ๑๕ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครอง และดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนจัดหาอาหารเป็นอาจิม เพื่อให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

ข้อ ๕ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลไทยเจริญ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

๕.๑ สุนัข

๕.๒ แมว

๕.๓ ช้าง

๕.๔ โค

๕.๕ กระบือ

๕.๖ ไก่

๕.๗ เป็ดไล่ทุ่ง

๕.๘ แพะ

๕.๙ แกะ

๕.๑๐ สุกร

๕.๑๑ กวาง

๕.๑๒ สัตว์อื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๖ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ เป็ด ไก่ กวางในเขตพื้นที่ต่อไปนี้โดยเด็ดขาด

๖.๑ พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรม และประชากรหนาแน่น

๖.๒ ผังเมืองประกาศเป็นเขตอนุรักษ์ เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

(ตาม พ.ร.บ.ผังเมืองรวม)

การเลี้ยงสัตว์อื่นนอกจากประเภทที่ระบุไว้ในวรรคต้น ให้กระทำได้ภายใต้ความเห็นชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์ออกนอกที่เลี้ยงสัตว์

ข้อ ๗ การเลี้ยงสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ เป็ด ไก่ สุนัข แมว นก กวาง นอกเขตพื้นที่ที่ระบุไว้ในข้อ ๖ นั้น สามารถกระทำได้ แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์นั้นออกนอกที่เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

๗.๑ จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปจนสมควร

๗.๒ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและก่อเหตุรำคาญ

๗.๓ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามข้อบัญญัตินี้ และตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลโดยเคร่งครัด

ข้อ ๘ การเลี้ยงสัตว์ ต้องปฏิบัติตามภายใต้มาตรการต่อไปนี้

๘.๑ สถานที่ตั้ง

๘.๑.๑ ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๘.๑.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดิน

สาธารณะ ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๘.๒ อาคารและส่วนประกอบ

๘.๒.๑ อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๘.๒.๒ พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เฉอะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้หน้าและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๘.๒.๓ หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๘.๒.๔ คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๘.๒.๕ การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๘.๓ การสุขาภิบาลทั่วไป

๘.๓.๑ การระบายน้ำ

๘.๓.๑.๑ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

๘.๓.๑.๒ น้ำทิ้ง ต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

๘.๓.๒ การกำจัดมูลสัตว์

๘.๓.๒.๑ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน

๘.๓.๒.๒ ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๘.๓.๓ การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

๘.๓.๓.๑ ถ้ามีการสุ่มไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๘.๓.๓.๒ ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัย
ใกล้เคียง

๘.๓.๓.๓ สำหรับการเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันชน
ไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

๘.๓.๓.๔ ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน
หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

๘.๓.๔ การรักษาความสะอาด ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่
เสมอ

๘.๓.๕ การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่ง
เพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

ข้อ ๙ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดปล่อยสัตว์เลี้ยงไปในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้
ให้พนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับและกักสัตว์นั้นไว้ได้ โดยจะนำ
สัตว์ไปกักไว้ในที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้

ข้อ ๑๐ ในระหว่างการจับหรือกักสัตว์ หากเกิดความเสียหายใด ๆ ต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน
ของผู้อื่นหรือเกิดอุบัติเหตุอื่นใดต่อสัตว์นั้นก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออกไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ
ทั้งสิ้น ตลอดจนค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ให้ตกเป็นภาระของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์นั้น

ข้อ ๑๑ เมื่อได้จับสัตว์และนำสัตว์มากักขังไว้ตามข้อ ๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะประกาศให้
เจ้าของสัตว์ทราบ และให้มารับสัตว์ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยจะประกาศที่สำนักงาน
องค์การบริหารส่วนตำบลไทยเจริญ หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้วไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของ
สัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออกทันที และให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการ
ขายหรือขายทอดตลาดได้ทันที

ข้อ ๑๒ กรณีที่การกักสัตว์อาจเกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกิน
สมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดก่อนกำหนด ๓๐ วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขาย
เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการขายและเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นแทนสัตว์

กรณีที่สัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วย หรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตราย
ต่อประชาชน เมื่อสัตวแพทย์ได้ตรวจสอบและได้ให้ความเห็นเป็นหนังสือแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ
ทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนไปจากที่กักสัตว์องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะ
ออกภายในกำหนดเวลา เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าปรับ และค่าเลี้ยงดูสัตว์ ดังต่อไปนี้

	อัตราค่าปรับ	
๑. ช้าง	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๓๐๐.- บาท
๒. ม้า โค กระบือ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐.- บาท
๓. สุกร แพะ แกะ สุนัข	กวาง ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๓๐.- บาท
๔. สัตว์อื่น ๆ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐.- บาท

อัตราค่าเลี้ยงดู

เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออกตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ในข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ ๑๕ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออกเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจสั่งการเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายมุตสะโตนา เจ๊ะสนิ)

นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก

อนุมัติ

(นายวิชาญ ชัยเศรษฐสัมพันธ์)

นายอำเภอหรือเสาะ

แบบตรวจสอบการตราข้อบัญญัติ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

๑. เหตุผลในการส่งเรื่องมาประกาศในราชกิจจานุเบกษา

- มีสภาพเป็นกฎหมายมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐
- กฎหมายแม่บทกำหนดให้ต้องประกาศลงราชกิจจานุเบกษา

๒. แบบการร่างกฎหมายเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

- ชื่อข้อบัญญัติสอดคล้องกับสาระสำคัญของข้อบัญญัติ
- คำปรารภได้แสดงเจตนารมณ์ของข้อบัญญัติแล้ว เช่น ยกเลิก ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม ตราเป็นฉบับใหม่
- บทอาศัยอำนาจในการตราข้อบัญญัติถูกต้องและครบถ้วนตามกฎหมายแม่บทแล้ว
- กำหนดบทรักษาการถูกต้องแล้ว
- ลงวันที่ท้ายประกาศแล้ว

ขอรับรองว่าการส่งข้อบัญญัติในเรื่องนี้ได้ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประกาศเรื่องในราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นธ ๐๕๐๓/ว (ท) ๖๗๙ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แล้ว

ลงชื่อ.....

(นายมุกสะโตนา เจ๊ะสนิ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลรีอเสาะออก